Bolest zvládá osmiletý chlapec s nečekaným klidem

Štěpánek ukazuje, že ODVAHA nemá nic společného s věkem

Nápadná únava, časté nemoci a bledost. Signály, které zpočátku vypadaly u malého Štěpánka jako běžné dětské potíže, se během pár dní změnily v diagnózu, jež rodině převrátila život naruby – akutní lymfoblastickou leukémii.

Společné rodinné chvíle patří k těm nejcennějším...

I přes všechny zdravotní komplikace se Štěpánek nevzdává a užívá si každodenní drobné radosti

Bude to rok, co se čtyřčlenná rodina z Plzně dozvěděla zprávu, která jim změnila život od základů. „Štěpánek byl často nemocný, od běžných nachlazení po vleklý zánět středního ucha. Byl hodně unavený a bledý. Přičítali jsme to právě jeho nemocnosti a mysleli jsme si, že to bude chudokrevnost. Když to ale došlo do fáze, že nás na jeho bledé tváře začali upozorňovat i lidé z okolí, včetně naprosto cizích lidí, raději jsme lékařku zažádali o prověření krevními testy," vzpomíná paní Iveta, Štěpánkova maminka.

Přidaly se bolesti nohou

Výsledky testů byly alarmující. „Snad všechny hodnoty byly špatné, a tak jsme okamžitě jeli na Dětskou kliniku ve FN v Plzni. Tam synovi podali transfuzi a my na chvíli žili v naději, že se možná jedná jen o vyčerpání po sérii viróz," popisuje paní Iveta. Bohužel kontrolní odběry ukázaly opak. Navíc Štěpánka začaly bolet nohy i ruce, což naznačovalo, že jde o něco vážnějšího. Odběr kostní dřeně nakonec potvrdil diagnózu – akutní lymfoblastickou leukémii.

Dlouhé týdny v nemocnici

Život celé rodiny se během jediného dne převrátil vzhůru nohama. „Byl to šok. Měli jsme pocit, jako by se nám během jediné chvíle zhroutil celý svět," vzpomíná pan Ladislav, Štěpánkův tatínek, který se svou ženou vychovává ještě o čtyři roky staršího syna Šimona. Štěpánek musel okamžitě zahájit léčbu a v nemocnici zůstal dlouhé týdny. „Bylo to náročné období nejen kvůli strachu o jeho zdraví a život, ale také proto, že manželka s ním zůstala v nemocnici, čímž jsme přišli o jeden příjem v rodině. Já se tím pádem musel finančně postarat o celou rodinu, zároveň však i o našeho staršího syna Šimona. Naštěstí mi v práci vyšli vstříc a mohl jsem si upravit dle potřeb pracovní dobu," dodává pan Ladislav.

Starší syn – parťák do nepohody

„Jednou z nejtěžších věcí pro mě jako maminku bylo vědomí, že jsem s dítětem, které mě sice teď aktuálně potřebuje nejvíc, ale doma mě čeká druhý syn. Mohla jsem za ním domů jezdit jen na návštěvu na pár hodin, a to bylo opravdu hodně emočně náročné," doplňuje svého manžela paní Iveta s tím, že je na něj nesmírně hrdá, protože od začátku pochopil, že je třeba veškerou energii věnovat uzdravení Štěpánka. „Doma jsme vše museli upravit dle jeho zdravotních potřeb, ale Šíma k tomu přistoupil velmi zodpovědně. Je samostatný, můžeme se na něj spolehnout a jsme na něj hrozně pyšní. Je to takový náš parťák do nepohody," dodává.

Bolest i vyčerpání zvládá s nečekaným klidem a úsměvem

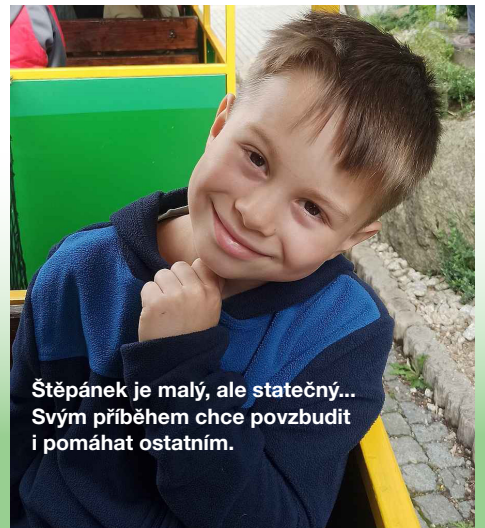

Štěpánek je malý, ale statečný... Svým příběhem chce povzbudit i pomáhat ostatním.

Malý hrdina

Domů z nemocnice se Štěpánek poprvé podíval až po téměř třech měsících. Léčba je dlouhá a náročná, ale Štěpánek překvapuje všechny kolem sebe. „Přestože je vlastně poměrně malý, sám zjistil, že je mnohem statečnější, než si myslel," říká jeho maminka. „I když ho některé dny provází bolest a vyčerpání, většinou má úsměv na tváři. A změnil se i jeho pohled na svět. Například když se dozvěděl o tomto rozhovoru, byl nadšený a řekl, ať to určitě uděláme, že to třeba pomůže někomu dalšímu," dodává paní Iveta s tím, že byl vždy empatický, nicméně teď o věcech více přemýšlí a rozhodl se, že chce taky pomáhat.

Díky všem za podporu

Rodina přiznává, že díky této zkušenosti začala víc vnímat malé obyčejné věci – společný čas, návraty domů, podporu přátel. „Zjistili jsme, kolik dobrých lidí, kterým na nás záleží, kolem sebe máme. A že na světě není nic důležitějšího než rodina." Štěpánkovi rodiče jsou velmi vděční jeho základní škole a jeho spolužákům, kteří mu posílají dopisy a drobné dárečky, a hlavně lékařům a sestřičkám z hematoonkologického oddělení v Plzni za jejich péči a citlivý přístup. „Moc děkujeme také Dobrým andělům za finanční podporu. Nemusíme tak tolik řešit výpadek mého příjmu, kdy jsem musela kvůli péči o syna opustit zaměstnání. A můžeme se soustředit na to nejdůležitější – uzdravení Štěpánka. Za to jsme vám všem opravdu z celého srdce vděční," uzavírá své vyprávění paní Iveta.

NECHTE SI NARŮST ANDĚLSKÁ KŘÍDLA

Dobří andělé pomáhají rodinám s vážným onemocněním pravidelnými měsíčními příspěvky, které slouží k úhradě nákladů spojených s léčbou a chodem domácnosti. Zajišťují tak rodinám potřebnou jistotu a klid. Chcete se i Vy stát Dobrým andělem? Je to jednoduché – stačí se zaregistrovat na www.dobryandel.cz, zvolit libovolnou výši příspěvku a zadat trvalý příkaz. I malý dar může hodně pomoci.

Připravila: Iva Vondrová Foto: nadace Dobrý anděl